

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Joost II Sickenga
Titel	Bob, Bob, Bob & Bob
Jaar	2006
Uitvoering	Bellevue Lunchtheater / Gerardjan Rijnders

Copyright (C) 2006 by Joost II Sickenga

JOOST II SICKENGA

BOB, BOB, BOB & BOB

Personages

bob 18 jaar *Op zijn zolderkamer ligt hij in een onderbroek op bed. Hij heeft zijn linker-enkel in het gips.*

bob 26 jaar *Druk baasje met twee mobi's en een laptop. Is in het appartement van zijn vader.*

bob 39 jaar *Een dikkige man die op straat loopt en af en toe in zijn auto zit.*

bob 47 jaar *Leeft op de daken van de stad. Ondanks een slepend linkerbeen beweegt hij met gemak op die hoogte. Als enige gebruikt hij een head-set bij zijn mobi. Ook heeft hij een geweer met vizier.*

Opmerkingen

Nog voor het idee van vier telefonerende mensen bij mij onderdak vond, stond me één beeld voor ogen, namelijk dat van mensen die zo opgeslokt zijn door hun eigen wereld dat ze niks meer binnen krijgen van wat er om hen heen gebeurt. Ze horen elkaar niet, kijken dwars door de ander heen en zien alleen dat wat in hun plaatje past. Dat leek me geestig. Dus hebben de vier mannen in dit stuk daar nogal letterlijk last van.

Stel dat de auto van 39 naast het bed van 18 staat dan zal 18 denken dat dit de muur van zijn kamer is en er het behang van afpulken.

En 26 zal niet zien dat er in het appartement van zijn vader een halfnaakte jongen op een bed ligt. Of dat er een straatlantaarn naast het dressoir staat. Wat voor hem een kamerplant is, is voor 39 het bosje achter de auto waar die gaat zeiken. Ook kan het gebeuren dat 47 op de bank zit, languit, en dat 18, die daar wil gaan zitten, het been van 47 opzij legt alsof het zijn schooltas is.

Het decor kortom, is een collage van de vier ruimtes waarin de Bobs zich bevinden. 47 kijkt door een glazen bijzettafeltje alsof het een lichtkoepel is. Of misschien is het wel een lichtkoepel en zet 26 daar achteloos zijn wijn op, in de veronderstelling dat het een bijzettafeltje is. Ook van de kast is niet helemaal duidelijk wat het is, want die rook die er af en toe aan de bovenkant uitkomt geeft het iets van een schoorsteen. Het is niet de bedoeling vier plekken naast elkaar te plaatsen, nee door elkaar, die vier plekken.

Dus: de jongenskamer is zo groot als het podium, de straat van 39 neemt ook het hele podium in beslag, evenals het appartement van de vader en de daken van 47.

In de tekst worden de verschillende Bobs aangeduid met hun leeftijd.

Wanneer een Bob luistert naar wat er aan de andere kant van de lijn wordt gezegd en op dat moment is geen van de andere Bobs aan het woord, dan staat er in de tekst het volgende teken: >

26 Door een ongeluk. > Nou meer een botsing, met een muur.

39 Begrijp ik het goed?

26 Ja.

18 Dus?

26 Nou op de Kennedylaan.

39 Weet ik niet.

26 Jawel, dat is die weg bij de Julianabrug.

18 Ja.

26 Ja daar ging het mis.

39 Wie zegt dat.

18 Ik?

26 Nee Lies.

18 Hè?

26 Lies. Lies zat naast me.

39 Wanneer?

18 Oh morgen.

26 Nee begin deze week.

39 Dat kan nooit.

18 Oké dan niet.

39 Maar je zei?

26 Zat goddank in d'r gordel, Lies.

18 Dacht je?

39 Rot op. Zo ging het niet, mooi niet.

18 Nee dat lijkt me ook kut.

39 Dat zei ik net toch al.

26 *lacht* Hoor je wel wat je zegt –

39 Heus wel. Maar die man van de bank zei –

18 Geen pashokje?

26 Nee een kerk.

39 Een vlerk?

26 Ja en daar naar rechts.

39 Ik?

18 Geen idee.

39 Bedoel je dat –

26 Oké, oké een moskee is geen kerk.

18 En ook geen b.h.?

26 Nee.

18 Maar wat voor jurk is 't dan?

26 Met haaiantanden en de hele handel.

39 Heb ik niet.

18 *lacht* Kut.

26 Ja klote.

39 Maar ik heb het niet.

18 Wat ziek.

26 Zag het niet.

18 Stijf zeg.

26 Ja gewoon heel stom.

39 Maar ik heb het niet.

26 Nee echt niet.

39 Ja nee dus! Geen cent. Geen ene rode klote cent.

18 Welke kleur?

26 Dacht dat 't oranje was, maar –

39 Wat dacht je! Ik sta rood. Vuurrood. Overal.

26 Ja rood dus. Niet gezien.

39 Nee ik ook niet.

18 Is toch mooi: bloedrood? En hoe lang?

26 Iets van zestig kilometer.

18 Zo kort?
39 Ja.
18 Rood staat je goed.
26 Goed? Goed klote zul je bedoelen.
39 Oké.
26 Ja dat is toch veel te hard voor daar.
18 En toen?
26 Uitwijken, 't trottoir op en een enorme klap.
39 Schulden zeker.
26 De hele voorkant van de auto. In een muur. Net naast een geldautomaat.
18 Je bedoelt?
39 Bedoel je?
26 Wat dacht je dan. Dat zo'n geldautomaat opzij springt?
18 Nee.
26 Nee kom nou.
39 Nee ik weet niet waar dat geld is gebleven. Dat weet ik niet.
26 Nee geen idee. Was bewusteloos, ik.
18 Oja?
39 Helemaal weg, op, verdwenen.
26 Nee Lies niet. Die zat wel in d'r gordel. Die heeft dat allemaal meegemaakt, bewust. Politie, sirenes, alles.
18 En jij in je jurkje?
26 Ja ze dachten dat 't een overval was.
39 Dat meen je niet.
26 Vanwege die flappentap. Werden omsingeld, wij.
39 Oja? En wat doe je dan.
26 Niks. Was buiten westen.
39 Je meent 't.
26 Kijk maar uit, ze hebben je anders zo klem hoor. Twee politieauto's, mountainbike-agentje –
39 Moet ik daar bang van worden.
26 Lies was totaal over de rooie, helemaal –
39 Kom toch op.
26 Kwamen allemaal getrokken pistolen op d'r af.
18 Klinkt geil.
39 Doet me niks.
18 Stijf.
39 Dacht het niet.
18 Mij lijkt het prachtig.
26 Ja heb je een ongeluk, denken ze dat het een overval is.
39 Kankerzooi.
26 Een overval. Ongelofelijk toch?
18 Ja. *begint met het leeghalen van een tas*
39 Rot op.
26 Zeg je?
39 Rot door.
18 Nee hoor. *ruimt hinkend het één en ander op, onder andere: een diskman, een jack, gymschoenen en een pistool*
26 Nee zeg.
39 Nogmaals: nee!
18 Bedoel je? Een gratis t-shirt? Wat voor t-shirt dan? *Het pistool verdwijnt met een routine gebaar onder zijn matras.*
39 Je hoort me toch wel?
18 En dat zat in je tas?
26 Ik snap het.
39 Wat bedoel je: stelen?
18 Gingen die poortjes niet af?
39 Niet stelen. Lenen! Dat zeg ik toch, ik betaal 't –
18 Ja clever.
39 Ik betaal 't –
18 Very clever.
39 Maar ik betaal 't terug.
18 Ja-ja. Zeg je altijd.
26 Ophangen?

18 Meteen.
26 Oké doen we.
39 Wat!
18 Há, zie 't al helemaal voor me.
39 Maar!
26 Nee komt voor elkaar.
39 Maar –
26 Ja. Zap. Doei. *verbreekt de verbinding*
39 Klootzak!
18 Ik? Nee ik ben thuis, alleen.
39 Dat meen je niet.
18 Weg. > Iets van Pa – > Ja of Ma of zo. > Nee enkel en: alleen. > Nee kan nergens heen. Zit met die poot hè. > Ja gister onder narcose. > Nee in een serieus ziekenhuis. Botsplinters eruit. > M'n enkelgewricht. Was toch gebroken. Zeiden op dat feest dat 't gekneusd was. Was fout. Foute dokter.
39 *De verbinding is verbroken.* Kanker.
18 Weet ik veel. > Nou de hele shit. Scheldpartijen thuis, ziekenhuis, afspraken, foto's, weekenddienst, klotezooi. Moest ook nog es nuchter blijven. > Nee medisch nuchter. Anders braak je bij de – > Zoiets. > Narcose, ja. > Ja. Maar dus ook niet roken, niet drinken, blowen, niet slikken. En in die volgorde. > Volgorde van missen. Van zin hebben in. Allemaal door die klote dokter. Vraag me af: moet ik hier nu iets uit leren? > Ha. > Nou – > Nou alles – Leren ja. > Maar alles wat ik tot hiertoe, *hoest* tot hiertoe heb opgestoken is: joint na joint na joint. Laat dat wel effe gezegd zijn. Is trouwens ook het Engels voor gewricht. > Gewricht, joint. > Ja-ja, er zijn meer verbanden dan alleen de logische.
26 *heeft met één druk op een geheugentoets verbinding gemaakt met:* Lies.
18 Enkel en – alleen, bijvoorbeeld.
26 Sorry 't was – Wat zeg je?
18 Zeg – Zeg heb je –
26 Wat praat je –
18 Heb je niet zin –
26 Ooh wat stom –
18 Kom je effe langs?
26 Shit. Vergeten. Gewoon: zap, weg.
18 Ja?
26 Ik luister.
18 Ja?
26 Nee ik luister.
18 Wanneer was dat?
26 Het is, het is – Zo erg is dat toch niet?
18 Nee toen ben ik naar huis gegaan.
26 Niet zo hard.
18 Naar Amsterdam uiteindelijk.
26 Hoezo denk je dat.
18 Negen uur.
26 Dat ongeluk? Geen last van. Helemaal geen last van.
18 Beetje winkels. Perry heeft een broek gekocht.
26 Zeg ik heb je al uitgelegd wat ik dacht over die whiplash.
18 Nee haal die namen altijd door elkaar. Blok ik.
26 Dat heb ik toch uitgelegd?
18 Beetje zieken.
26 Ik heb geen whiplash. En als ik dat zeg hoeft dat niet gecontroleerd te worden.
18 Nee een paar grietjes.
26 Ga mezelf toch ook geen zwangerschapstest afnemen?
18 Perry natuurlijk. > Een vuillak ja. In de trein zat die aan z'n vingers te ruiken.
26 Inderdaad. > Ja sorry: flauw.
18 Weet ik veel. Gewoon beetje zieken.
26 Laat je nou niet zo –
18 Zieken en zeiken.
26 Niet zo –
18 Trein.
26 Zo mee slepen.
18 Zo'n blauw-pak-conducteur sarren.
26 Hoe was 't vandaag.
18 Deden of we onze kaartjes niet konden vinden.
26 Hoezo niet?
18 We ondervonden vertraging bij het vinden van de benodigde vervoersbewiizen. Alle drie. Gingen overal

zoeken.

26 Wacht nou even.

18 Ja zo van: hier volgt een omroepbericht.

26 Lies!

18 Die werd pissig, prachtig. Wel stom natuurlijk.

26 Oja. Oja jij meent het –

18 Ja.

26 Dat merk ik heus wel.

18 Ja.

26 Ik ben geen lul.

18 Als je op zo'n moment je geduld verliest –

26 Daar kan ik niks aan doen.

18 Maken wij je af natuurlijk.

26 Tuurlijk.

18 Ging ik m'n zakken legen: drie wietzakkies.

26 Maar zelf zeg je net nog dat we, en nou dit.

18 Maakt mij dat nou uit.

26 Bij jou raken ook werkelijk alle oorzakelijke verbanden zoek.

18 Perry.

26 Oorzakelijke verbanden.

18 Die zegt zo: *pedant* Meneer, meneer, ik lul niet, ik associeer.

26 Wat: zo? Hoe zo?

18 Zoiets ja.

39 *heeft uit klein boekje een nummer overgetikt, krijgt niet degene die hij verwacht aan de lijn* Sorry?

26 Zo zei ik 't niet.

39 Wat zei je? Met wie?

26 Wat wil je –

18 Wie zegt dat?

39 Bob, dit is Bob, is je moeder –

26 Ja.

39 Sabine! Sabine jou moest ik hebben.

26 Ja maar wat wil je –

39 Bob weet je nog.

18 Uh.

26 Kijk es aan. Dacht al: wanneer begint ze over – > Pa –

39 Nou –

26 Pa –

39 Nou maar dat was –

26 Ja jij begint meteen lekker.

39 Maar Sabine –

26 Lieve schat Pa kan even nergens anders heen.

39 Hoezo? Wat voor schulden? Welke – *Sabine hangt op.*

26 Jij een eigen leven.

18 Oké –

26 Natuurlijk heb je recht op een eigen –

18 Nee gaan we hangen.

26 Niet mijn – weet ik.

18 Tot maandag. Bye.

26 Absoluut niet. Hij blijft. Pa blijft. In ieder geval 't weekend. > Lies het is voor even, tijdelijk, een noodoplossing. Maandag ga ik – > Alsof 't mijn schuld is dat Pa een terugval heeft. > Dan moet je toch ergens op kunnen terugvallen? > Nooit. > Opvang, ja opvang, maandag, direct, belooft ik.

39 *heeft opnieuw een nummer uit het kleine boekje overgetikt* Rosalita!

26 Goed.

39 Ja in één keer goed.

26 Goed –

39 Dat je me herkent.

26 Maar ik belde dus omdat –

39 Goed.

26 Ik belde om de simpele reden – luister je even, dat briefje, ik ben dat briefje kwijt.

39 Is het zo lang geleden?

26 Dat briefje met wat ik moet meenemen. > Daar ben ik nu. Ik ben in Pa's appartement, maar ik ken dat briefje –

39 Jezus lang geleden hè. Hoe is 't met jou?

26 Dat weet ik toch niet. Help nou effe. Wat moet ik meenemen? Polissen. onderbroeken. medicijnen?

39 Onder een brommer?
26 Wat. Waar? > Daar hebben we het nu niet over.
39 Ach nee.
26 Nee daar niet – Niet nu.
39 Echt?
26 Nu niet.
39 Wat erg.
26 Zo ongelukkig maak je me ook weer niet.
39 Oh nee toch.
26 Lies – Ik weet niet. > Jij blijft gewoon net zo lang graven tot – We moeten dit niet doen, zo.
39 Ach jee –
26 Hoezo laf. Is gezond verstand. Heeft niks met laf te maken. 't Heeft geen zin elkaar de grond in te stampen met allemaal pijnlijke confessies. We gaan toch niet uit elkaar.
39 Wat erg.
26 We gaan toch niet uit elkaar.
39 Oh hou op.
26 De afspraak was dat we dat niet elke keer bij elke botsing op het spel zouden zetten. Tegen elkaar roepen dat het afgelopen is maakt de ander alleen maar overbodig overstuur.
39 Ja.
26 Daar schieten we niks mee op. Uiteindelijk kruipen we toch weer tegen elkaar aan, in elkaars schuldgevoel.
39 Ja.
26 Omdat het zo al zeven jaar gaat.
39 Dat klinkt wel heel ranzig.
26 Hou er dan mee op.
39 Ik?
26 Nee het gaat niet goed. > Ja het gaat de laatste tijd al langer slecht.
39 Moet er niet aan denken.
26 Terwijl ik het echt niet zo wil.
39 Toe nou.
26 Ik ook niet.
39 En dat was alles?
26 Dat meen je niet – Nee als jij Pa vanavond alleen laat –
39 Gelukkig. Dacht al –
26 Luister, met een uurtje ben ik thuis. Ik moet alleen nog –
18 *z'n mobi gaat* Bob. > Hé Trudie.
26 Waar haal je 't vandaan? Ik was vergeten dat je naar Claire moest, anders niets.
18 Nee thuis. > Jawel. Beetje saai wel ja. Heb jij geen zin? > Bij Freek? Heb ik van gehoord. Manne. Manne gaat ook. > Nee ik zit met die poot hè. Was toch gebroken. Ze hebben het zelfs –
26 Nou moet je uitkijken.
18 Van wie? > Ja die belde. Maar morgenavond, wat ga je dan doen. > Nee begrijp ik. Ja.
26 Maar Lies – Lies dan kan je zo toch naar Claire?
39 Met mij? Dat gaat eindelijk beter. Goed mag ik wel zeggen.
26 Nu? Negen uur? Nee!
39 Nou om heel eerlijk te zijn – ik ben verliefd.
26 *kijkt op zijn tweede mobi* Shit! Hoe kan dat nou.
18 Weet ik niks van. *gaat languit op bed liggen*
26 Ik zie 't, sorry.
39 Iets moois met een zuster.
26 Ja maar –
39 Niet mijn zuster, een zuster van de afdeling.
26 Maar kan Claire niet bij ons komen?
18 Wie?
39 Zuster heeft – heeft de verte in haar ogen.
26 Hoor je wel wat je zegt?
39 Ze is een stiltegebied.
26 Maar lieve kind luister nou toch es.
39 Sprakeloos. Sprakeloos.
26 Hoor – Hoor je –
18 Mwaah.
39 Van verwondering. Ik.
26 *heeft zijn tweede mobi gereed om er mee te bellen* Moet ik je op je mobi bellen zodat je kan horen wat je eigenlijk zegt? *houdt het oor van de ene mobi tegen de mond van de andere mobi* Zo praat ik toch ook niet over ie moeder?

39 Nou ze is iets jonger en – > Ja.
47 Je lispelt je weg in dit leven. Geen al te luid geluid mag aan je mond ontsnappen.
18 Oh.
39 Al vijf maanden, bijna zes.
47 Je lispelt je weg uit dit leven. Je fluistert, je houdt 't zo klein mogelijk.
26 Dat is – Pa kan er niks aan doen dat die achterlijk is. Is die al z'n hele leven, achterlijk.
18 Wat een lul.
47 Nee niet opvallen. Zachtjes. Je schopt niet tegen de woorden, je geeft ze enkel een bemoedigend duwtje – in de rug – met een zuchtje lucht doe je dat. Totdat je toeslaat.
39 Vanavond ga ik haar officieel vragen en dan zegt Zuster ja en dan ga –
26 Oh ga jij nu – > Dat was – > Oké ik laat je uitpraten.
39 Zo meteen al ga ik. Ze heeft me uitge-nodigd.
47 Weg ja. Weg.
26 Praat dan.
39 Hoe dat zo komt? Nou da's een beetje ingewikkelde verwarring van oorzaak en gevolg.
26 Is daar iemand!
39 Een lang verhaal ja.
26 Lies help me nu even met wat ik moet meenemen. Lies.
39 Dat is tot in de puntjes achter de komma geregeld. > Nee heb ik allemaal al gedaan. Zie er helemaal keurig uit. Pak, das, gestreken haren.
47 Precies.
26 Zap-zap, hallo!
47 Zei ik. Een slimmigheidje en weg. Veni, vidi, foetsie.
39 Nu? Zit in de auto. Te wachten.
26 *verbaasd* Oh hallo, Pa.
39 Ja ik ben er al. Was een beetje vroeg, dacht: bel Rosalita.
26 Met Bob.
18 Nee ik ben er nog.
39 Weet je wat ook zo gek is? Zuster woont om de hoek van m'n ouderlijk huis. Ik zit naast de voordeur van het verleden zeg maar. Vroeger had je in deze straat Van Uppen. Daar kocht je spekkies en soft-ijs.
26 Nee dat is Hein.
39 Moet toch iets betekenen, denk je niet?
47 Denk het wel. 't Klopt met wat ik heb gehoord.
26 Bob. > Je zoon. *begint dingen op zijn laptop aan te klikken en te lezen*
39 Bijna een jaar geleden nu, ja – > God Rosalita ik weet niet – Ze hebben me gevonden toen hè.
26 Nee dat is Hein, je andere zoon.
39 Weet ik niet, hoelang ik daar gelegen heb, is weg. > Alleen maar een onwerelds gesteun van het woordje ja. Ja, alsmaar dat woord.
26 Da's niet erg. Rustig maar.
39 Tot meer was ik niet in staat, nee. Maar ik zei het tenminste: ja. Want ja is toch iets anders als nee, als je begrijpt wat ik –
26 Bedoel je die vrouw?
39 Nee het was heel zacht, het was een zucht: ja.
26 Dat is Lies. Dat is mijn vrouw.
39 Ja.
26 Ik ben Bob. Mag ik Lies nog even?
39 Ja.
26 Die mevrouw.
39 Ja.
26 Pa –
39 Ja.
26 Ja je bent nu bij mij.
39 Ja – ja.
26 Ik ben hier en jij bent bij mij thuis.
47 Je kijkt toch wel uit voorzichtige ogen?
39 Een paar flitsen. Een deken om me heen weet ik nog. Onder een deken tussen twee verplegers in, door de achtertuin. Da's een flits. En de parkeerplaats van het ziekenhuis – Er was ook iets met dubbele deuren op die afdeling. > Nee sluisdeuren. > Nee het was een gesloten inrichting hoor. Daar zat niks vrijwilligs bij.
26 Ik ben hier, niet thuis.
39 Die scheiding ja, nee ik begrijp dat je me niet kwam opzoeken, geeft – geeft niks.
26 Nee kan je niks aan doen. Weet je –
39 Nee weet ik niet, ze hadden het daar gewoon neergelegd, het zichzelf vernietigende lichaam dat het mijne heette – Te rusten gelegd, in een hoek was dat, op een deken. > Een zichzelf verwoestend lijf – > Zeg: een lichaam als een bomkrater. Ik bedoel: een herkenbaar en duidelijk begrensde niets. Een out.

26 Nee dat is Peter, dat is de man van Sandra.
39 Een put vol dorst.
26 Weet je het nu weer?
18 Ja nee ik ben er nog.
47 Het ongeluk. De onverwachte samenloop van omstandigheden welk resulteert in een nieuwe, nog
gruwelijker realiteit.
26 Ja. Ja goed zo, je bent uit logeren. > Omdat het even niet zo goed met je ging. Toen zijn we je gaan halen
ja - > Geeft helemaal niks dat je dat niet meer weet. Zo leuk was het niet.
39 Alles was verkrampt. Maar gelukkig mocht ik onder de douche zoveel ik wou.
26 Je was in de war, haalde alles een beetje door elkaar.
39 Er waren daar gangen, van die gangen die ergens naartoe leidden, en als ik daar dan liep, dan kwam ik bij
een douche. Daar ging ik dan een paar uur liggen.
47 Wat je zegt: we naderen het einde maar zien de bordjes nooduitgang niet.
39 M'n jukbeen op de anti-slip tegels, m'n ogen vlak boven de grond waarop een laagje water stond. En aan
mijn nek zat dan dat enorme zichzelf vernietigende lichaam. Dat zat daar maar. En dat werd maar
overspoeld en overspoeld, overspoeld zonder ooit vol te raken. > Ja wat ik zei: het overkoepelende orgaan
in deze kop kon mijn mond enkel het woordje 'ja' laten stamelen. Iets als focussen kostte een gedegen
voorbereiding en vroeg grote vasthoudendheid.
47 Je weet waar het op uitdraait, wie er voor opdraait. > Maar uiteindelijk heb je geen last meer van ze, of wel?
Ze hebben toch niet de -
26 Maar Pa, die mevrouw, Lies, is die er nog?
39 Nee Zuster was er toen nog niet.
26 Dat snap ik, maar als je haar de telefoon geeft - Pa?
39 Nee geen denken aan. Er was niks, alleen die hoek, die deken. Kijk mijn ledematen en romp, het hele
middenkader, eigenlijk vanaf mijn nek, alles daar onder was door de vernietiging overmeesterd. Een
vijandige overname.
26 Ja Pa rustig -
39 Een vijandige overname. Bezet gebied, bezeten zoi. Daar kwam ik gewoon niet. Kijk bij de nek was de
grens. Dat is ook allemaal gescanned, daar zijn foto's van.
47 In Londen, dat hoorde ik ja.
26 Ja die mevrouw.
18 Stijf zeg.
39 Een slagveld -
26 Als je haar nou de telefoon geeft - > Zwaait ze? Nou zwaai dan maar terug en geef haar de -
39 Alleen het overkoepelende orgaan in mijn kop was -
26 Geef 'm toch maar - Wat?
39 Tja - kortsluiting?
26 Waarom wil ze 'm niet?
39 Overbelast, bezwaken.
26 Winterjas - Is ze toch naar - Lies! Jezus!
39 Nee da's niet leuk.
26 Pa sorry, ik zal niet meer schreeuwen.
39 Ik was zo geschrokken.
47 Het is een nacht als elke nacht, het is zwart uit alle macht.
26 Pa - Pa -
18 Je bent anders veel aan het woord voor iemand die het niet weet.
39 Het ging niet meer. Mijn leven was niet meer dan een bijproduct.
26 Ja Pa daar zitten we dan.
39 Een bijproduct van depressies.
47 En de hemel gloeit giftig geel van alle neon weerschijn.
26 Nee dat is nergens voor nodig. Pa dat is nergens voor nodig.
39 Ja Zuster zegt ook: er is veel verdriet waar weinig over te zeggen valt - Maar uh Rosalita -
26 Nee echt niet, geen gekke dingen doen nu, Pa? Ik hoor je niet?
39 Je moet wel hè. Zeg Rosalita ik -
26 Pa?
47 Moet je je niks van aantrekken. De mens gaat zijn weg. Wat je zegt klinkt, klinkt goed.
39 Maar ik kan - > Nee ik kan Zuster niet laten wachten, snap je?
26 Ah ben je daar weer. > Zeg Pa vertel nog es over de oorlog.
39 Ja doe ik. Oh, en Rosalita?
26 Maar je had toch een oudere zus? > God is je zus toen gefusilleerd? *luistert of Pa verder vertelt, legt dan
de mobi neer*
39 Jij toch ook? > Dacht ik.
47 Toen wel ja.
18 Ja god wat was dat nou? Op die vorige cd was 't.

39 Dag lieve Rosalita.

18 Iets van: three ways of getting out, in order of efficiency. Uhm, one: suicide, two: insanity, three: surrender, geloof ik.

47 Dat je dat weet, allemaal nog weet.

18 Ja dat is 'm. Lekker universum dat ventje, goeie grijns. Just too sick. Wat een dope-hoofd.

47 't Was een knap plekkie, zeker. Maar nee, daar ben ik weg. Woon tegenwoordig hier, hierboven, in de goot.

18 Ha! Nee I like him. I'm very much like him.

47 De dakgoot.

18 Precies. Hard.

47 Tussen daken, schoorstenen –

18 Prachtig.

47 Stel je niet aan. Je begaandheid doet me deugd, maar voor mij is er altijd wel een dakraam open.

26 *toetst op tweede mobi een nummer, checkt op eerste mobi of Pa nog praat, krijgt dan verbinding op de tweede* Patrick, Bob hier. Hoop dat je dit nog op tijd hoort maar ik ben iets later.

47 Dacht ik. Ben tot nu toe altijd gered.

18 Nou het komt goed stijf binnen. Zo op m'n nuchtere maag.

47 Ja altijd wel een leeg zolderkamerbed.

18 Zat net wel effe te suisen.

47 Nee bevalt goed.

18 Oh merkte je dat?

47 Da's heel simpel.

26 Patrick, Bob hier, dacht probeer het nog even thuis maar daar ben je ook niet uuh.

47 Ik zal zeggen wat ik doe. Kijk: mijn gedrag sorteert een bepaald effect. Een specifiek en uitsluitend door mij bepaald effect. Daar ben ik op uit. Ik stem m'n daden af op dat effect. Ik lokt het uit. Ik pest, provoceer. M'n kogels zoemen als muggen rond de macht. Dat doe ik met een doel. Doel is: maak de onderdrukking zichtbaar. Wat?

18 Ja. Ja die zei dat, maar?

47 Ik daag de macht uit, ik daag de macht uit haar macht te doen gelden. Zodat er gezien wordt wat haar macht is, waar die toe in staat is en hoe die onderdrukt.

18 Maar hier komt die toch goed binnen hoor.

26 Frank, Bob. > Kijk es aan.

47 Ja kijk toch es om je heen.

26 Nee ben op de hoogte van die story – Weet jij waar Patrick zit?

47 Ik saboteer. De macht neemt maatregelen. Preventief fouilleren, aftappen, afluisteren. Ze breidt haar macht uit. Dan neem ik weer mijn maatregelen, en zo stap voor stap lok ik haar in het licht.

26 Ik begrijp het. Wat stel je voor?

47 Zo'n ding is koud, zo'n ding is zwaar. Jij moet dat weten, als geen ander. Het ligt in de hand, het wacht. Het is geduldig, stalen zenuwen, koud en zwaar, koud en zwaar. En dat wat het raakt wordt 't ook: koud en zwaar. Zo kan je er mee vergelden, verdelden of vergeten. Dat heb je zelf in de hand, koud en zwaar, koud en zwaar. Klinkt dat erg pathetisch? Ik hoop het.

26 Hoeveel? > En die lui van Pitty? Hebben die dat niet afgedekt?

47 Voor de mens die kruipt terwijl die driipt van het bloed want hij boet, ik boet, jij boet, wie boet doet goed.

26 Zap. Heel slim. Probeer maar.

18 Nee ik ben er nog.

26 Kijken we effe als ik er ben.

18 Natuurlijk blow ik, ik blow alsof ik in bloei sta.

26 Nee moet nu hangen.

18 Ach hou toch op.

26 Zap, zal ik meteen bellen.

18 Daar word ik zo strontziek van –

26 Moeilijk te bereiken, kijk wel –

18 Dat gezeik dat mensen steeds meer geïsoleerd raken, gebrek aan aandacht, menselijke warmte. Het voordeel van al die egocentrische klootzakken is juist dat ze geen enkele interesse in me vertonen.

26 Goed. Bye.

47 *kijkt al enige tijd naar 39 die nu opstaat en iets loopt* Wacht, sorry, werd effe afgeleid. Er zit hieronder in de straat al de hele tijd een dikzak in z'n auto en die komt nou naar buiten – > 39 gaat weer zitten. Nee hij stapt weer in. Wat zei je?

26 *pakt eerste mobi op en zegt* Wat erg Pa. En toen? *legt mobi meteen weer neer*

47 Hierboven sta je in de aardschaduw die over het stadssteen heen is gaan liggen. Hierboven sta je hoger dan de erewacht van eenbenige straatlantaarns, welke nu vierentwintig uur per dag schijnen aan te moeten. Hierboven krioelt het leven zich onder in je af, in wulpse patronen, in ronduit gewurm. Je kijkt uit over daken als molshopen. ziet eronder het gangenstelsel wroeten en kreunen als mensen er zich in kronkels en

allerlei bochten doorheen wringen, elkaar verdrukkend met ieder een eigen vadsigheid. Je ziet ze in glazen trappenhuisen, beslagen door slechte adem.

18 Nou –

47 In het licht van de eenogige erewacht zie je ze verangst voortsnelen over straat.

18 Ja school, school, wat nou school?

47 Door Velux-vensters zie je ze samenklonteren onder lampenkapjes, om zich in huiselijke kring te vergrijpen en te verspreken, zo pratend de luchtscheten latend die deze stadsdarm te verteren krijgt. Nee mij vertel je niets.

18 En wat heb je daar aan?

47 Weet ik niet meer.

18 Dat slaat dus ook nergens op.

26 *in tweede mobi* Met mij. Hè-hè. > Even de stand van zaken, Patje. Frank is met die Russische hackers – > Ooh kijk es aan. > Gister? Die meeting. Tja zal ik zeggen. Peter te laat, Chris al om tien uur weg, Carla onvoorbereid, snap er niks van.

18 Ja mijn vader ook. Roept dan zo wanhopig: maar jongen je kan toch niet je hele leven niets willen.

47 Het is maar één E, één E, het verschil tussen gekken en gekeken.

18 Terwijl, ik wil best wat. Ik wil best wat, maar wat ik wil dat vindt hij niks. Dus zegt hij voor het gemak maar dat ik niks wil.

26 Zie al die monden bewegen, maar ze lullen allemaal zo onleesbaar. Snap d'r geen hout van. Alsof ze praten in van die streepjescodes.

47 Hier heb je nog een uitzicht en sta je boven die moeizame stadsstoelgang, al is de lucht van de stank zo dik, dat je er plakjes van kan snijden – > Je hapt naar adem zogezegd. Nee de mensvertering is geen zachtaardig proces, dat moet jij toch weten.

26 Zap. Gekkenwerk.

47 Deze stadsbuik – Tsja mensen obstiperen want ze nestelen zich te graag in pre-fab darmoliepjes alwaar zich vervolgens een voortplanten ontvouwt welk ik liever uitzaaien noem.

26 Gekkenwerk.

18 Zelf er eerst een klotezooi van maken en dan zeuren dat wij de hoop van de toekomst zijn. De hoop –

47 Het is mij zeer welvoeglijk dat ik, als zijnde een etterbuil op de steenbuik –

26 *boert* Sorry. Beetje veel Febo.

47 Een steenpuist op de mensvertering, deze hele toestand van buiten mag aanschouwen, hierboven.

18 Onze hoop, hoop waarop?

47 Ik verschijn nog maar zelden in het onderbuikgeweld, mijn taak is het hierboven te etteren en te ontsteken, in woede.

26 En Pa ineens. Nee die kon ook onmogelijk nog langer in z'n huis blijven. > Nou ik had bijvoorbeeld briefjes voor 'm opgehangen, met pijlen richting de wc, maar – > Ja nee die raakte de weg kwijt. In zijn eigen driekamer-flat. > Nee bij mij thuis. > Lies ja. Vreselijke mot. Haat het. Hoor mezelf allemaal van die dingen zeggen. > Nee de laatste weken, daarvoor ging het tussen ons veel beter. *heeft andere mobi al tegen zijn oor* Wat is er Pa.

18 Soms zit ik in m'n bed en lijkt alleen het voeteneind al een andere –

26 Bob. Zeg het maar.

18 Andere planeet.

26 Je hebt toch een luier aan? > Jawel, Lies – Die mevrouw heeft je een luier aangedaan, dat weet ik zeker. *weer in andere mobi* Bel je zo terug.

39 Dag Zuster u spreekt met Bob. > Bob van de B-huiskamer, inrichting de Duinpan, heel goed.

26 Ja. Dus je kan gewoon plassen als je moet.

47 Mwaah.

39 Uw nummer?

47 Ja.

39 Dat was niet moeilijk. Zuster ik –

26 Weet je wat? Ik zet de kraan aan. Deed je vroeger ook, bij mij, weet je nog. Dan haalde je me 's nachts uit bed, droeg me naar de plee beneden, zette me op de koude vloer, deed heel veel licht aan en als ik dan niet snel kon dan zette je de kraan open. Wagenwijd. Minuten lang. Net zo lang tot ik bibberend en nog aldoor blind iets uit me wist te schudden, weet je dat niet meer?

39 Nee u bent niet aan het werk, weet ik, daarom bel ik nu.

26 Ik ben Bob.

47 Uuh.

39 Hoezo is het te laat om te bellen? > Maar ik ben niet in de Duinpan.

26 Ik ben hier.

18 Nee ik ben er niet meer nou goed.

39 D'r is niemand bij me. Ik ben daar eergister vertrokken, uitgezwaaid. Het overkoepelende orgaan was ook akkoord.

47 Mijn zegen heb je.

26 Ik weet dat ie moet dlassen. luister ie even? *zet kraan aan en houdt mobi erbij*

18 Hé weet je wat? Ik ga effe naar de koektrommel hinken. Ben beetje duizelig.
39 Daar moeten we voor zorgen, ja. Daar moet u voor zorgen. U bent zuster, zorg is uw taak toch?
47 Je vraagt 't je wel af ja.
18 Toch een gek dingetje, zo'n narcose.
39 Zuster dit is uw roeping die u roept.
26 Komt 't al?
18 Bye-bye.
39 Ik ben rustig. > Ja Zuster.
47 Toch, uit alles wat je ziet zuig je de tranen. In alles wat je hoort verstikt een gil. Hoe ze haar schoenen uittrapt maakt me gek
39 Ja. Zuster.
26 *heeft eerste telefoon bij de kraan geïnstalleerd en maakt weer contact met Petje* Ben ik weer.
47 Deze wereld, ach ja deze wereld. Waarom wenden we ons er niet massaal van af, hè, vraag je je af.
Waarom geven we 't niet op? Dat broeikas-effect wordt anders ook maar een eindeloos ziektenbed. Beter is het voor een waardig einde te kiezen. Nu de zeeën nog niet helemaal vergiftigd zijn door de chemokuren, het land nog net niet kaal en ontbost door de straling. Ik bedoel: geen rechter zal tegenspreken dat hier sprake is van ondraaglijk lijden – alleen al hoe ze haar schoenen uitschopt maakt me gek. Gek!
26 *stoot zijn voet* Kanker!
39 Ja Zuster. Nee –
26 Nee verzwik m'n enkel. Fuck.
47 Zeg dat.
26 Was ooit gebroken, is toen niet helemaal goed genezen, blijft zwakke plek. Aah, 't trekt zelfs in m'n nek.
47 Nee ik wacht wel even.
26 Ik denk, misschien heb ik wel een whiplash. Ik weet alleen niet precies wat het is. Jij wel es van gehoord?
39 Zuster –
26 Symptomen – Koppijn – > Hé maar nog over Frank –
39 Ik zou u wat willen vragen. Mag ik langskomen?
26 Ja. Wat dacht je dan?
39 Uw adres? Dat was niet moeilijk.
26 Nee ik zei tegen Frank: 'Ben je gek? Wat moeten ze daar denken als je zo tevoorschijn komt.' Maar dat snapt die van geen meter, dat moet je die gozer allemaal uitleggen. En dan doet die het goed, daar niet van, maar het kost een tijd. Een tijd die ik niet heb, een tijd die ik niet kan nemen. Kan niet voor vier handen denken, gaat niet, op zo'n moment niet. Op zo'n moment moet je zorgen dat er wat staat. Staat er niks kost dat – Inderdaad, kost dat nou: zo'n beamer, elfhonderd, dertienhonderd als het gebracht en gehaald wordt.
39 Maar – maar –
26 Nee Aken, dus dat was ook wel lastig maar je kan dan niet zeiken, die tijd heb je niet – Zeg ik; dat maakt die tijd waardevol. Als je die tijd verspeelt verlies je vermogens, logisch toch? Schaarste werkt prijsopdrijvend, dus dat zijn aanzienlijke verliezen, maar echt, zulke principes, hij kijkt je enkel aan alsof die oog in oog met een trip staat.
39 Ik Zuster, heb u gezien, en dat alles wat u aanraakt vanzelfsprekend wordt Zuster, dat heb ik gezien en dat vind ik zo mooi. Als u de pillen van half zes ronddeelde dan was het gewoon half zes.
26 Moet toch te regelen zijn?
39 Zo heerlijk. Of zoals u de B-huiskamer binnenkwam en dat dan alles op z'n plek viel, zo, in ene, zo vanzelfsprekend Zuster, zo graag wil ik bij u zijn. Zo graag wil ik dat u me aanraakt, dat ik ook vanzelfsprekend word wil ik zo graag Zuster – 't Zou toch heerlijk zijn om vanzelfsprekend naast elkaar te gaan slapen? Precies, wat u zegt: u bent een vrouw.
26 Kan ik niks mee.
39 U weet van dingen, dat zie ik. Zuster houdt van de schepping en vraagt niet te veel. Daarom spreken de dingen voor zich, vanzelf, omdat Zuster ze niet aldoor onderbreekt of er doorheen kwettert. Zuster weet dat ze niet veel kan doen, ze doet niets overbodigs daarom. Zo zie ik dat. Ja. Laat de dingen zelf aan het woord en de dingen vertellen graag want de oogopslag van Zuster is uitnodigend. Zo is het toch? Zuster ik wil u vragen –
26 Kan ik niks mee.
39 Maar waarom kan ik niet langskomen? Hoezo een probleem? U hebt kinderen, leuk toch, ik ben hartstikke leuk met kinderen. En als u het zo druk hebt kan ik juist goed helpen, niet? Huishoudelijke taken? Heerlijk. Ik hou erg van koken: ergens een slaatje uit slaan, iets in de pan hakken, doorzeven – bloedvergieten. Zuster ik maak een grapje. Wat doet u aangebrand, ik wil alleen maar een leuke man voor u zijn. Uitgekookt, wat u zegt, weet u Zuster, dat ik hier als kind op de hoek heb gewoond? Vlakbij waar u woont. Nee daar ben ik nu. Ik sta hier voor de voordeur van mijn verleden, voel me al helemaal thuis. Wat? Ja als Zuster voor het raam gaat staan kan ze me zien. *Zuster verbreekt de verbinding.*
18 *heeft nummer getoetst, geluisterd en twee vervolgnommern getoetst* Hallo?
26 Sorry er loopt een dikkerd op straat te freaken. Je zei?
18 Ik? Emiel. En jij?
26 Ik zal je zeeën wat ik denk. ik denk dat het kan. denk zelfs dat we wel moeten. dit is wat we van het

begin af gedaan hebben, misschien niet, niet precies –
 18 Hoe oud ben je?
 26 Precies: niet –
 18 Nee ik heb een vriendin.
 26 Niet zoals het er nu ligt, nee, nee maar alles wat we doen bevindt zich altijd in een stadium. Het is wat we doen, gebakken lucht.
 18 Achttien. Wat zoek je?
 26 Procesbewaking.
 18 Ik ook. Hoe zie je er uit?
 26 Gebakken lucht.
 18 Wat?
 26 Waarom zouden we?
 18 Maak me gek. > Pittig.
 26 Ja!
 18 *heeft nu alle aandacht van 47, die hem door een vizier begluurt* Soms pijpen, soms – > Ja neuken, ja lekker.
 26 Ja dat maak jij er van.
 18 Ga door –
 26 Je moet er gewoon iets op loslaten, iets wat er niks mee te maken heeft. Zeg kind, zeg palmboom, raket.
 18 Maak me gek.
 26 Wat dacht je van bal.
 18 Oh – ja.
 26 't Is maar een beeld.
 39 Zuster met Bob, u kunt beter even met me praten Zuster.
 18 Aah – fuck hé –
 39 Ik word een beetje onrustig hoor, als u zo doet.
 18 Ah, aah. Zo?
 26 Nee misschien moet je dan toch eerst –
 39 We willen toch niet dat ik onrustig word?
 18 Ah, aah. Oooh.
 26 *Zap. 47 schiet 18 in de borst. Wat! waarop 18 in elkaar zakt*
 39 Zo! Hoorde u dat!
 26 Wat een knal.
 39 Klonk als een schot.
 26 Nee er steekt hier iemand een rotje –
 39 Ik schrok me rot.
Rond 18 begint zich een plas bloed te vormen.
 26 Nee: rotje! Wat jochies met vuurwerk denk ik.
 39 Maar zuster – ik – dat was ik niet. Ik heb niet eens een gun.
 26 Maar Petje over –
 39 Ja – ja maar Zuster schat mij toch niet fout in?
 26 Jij en Frank? Lijkt me veruit het beste ja.
 39 Maar Zuster luister es –
 26 Wat? Oo-ja, doe maar snel. *Hij verbreekt de verbinding.*
 39 Nee luister. Toen ik u zag voelde ik me helemaal overspoeld – overspoeld, overspoeld. Zuster ik – ik werd overspoeld en ik stroomde helemaal vol, eindelijk, ik, vol. Weet u wel dat voor mij betekend?
 26 *in de eerste mobi* Komt 't al? Pa? *Hij houdt verschrikt zijn mond, luistert nog een keer, dan: stil en voorzichtig, alsof hij Pa niet wil wakker maken, draait hij de kraan uit. De telefoon legt hij neer alsof hij 'm instopt.* Slaap kindje –
 39 Dat snap ik. U wilt niet meer van me weten. Maar kunt u me vergeten? Oh, dat kan u vast wel. Maar ik zal in de uitdrukking op uw gezicht gaan zitten. Mensen zullen het zien. Er naar vragen. Hoe of het komt.
 47 Ah ben je daar weer?
 39 Nu moet u al op twee dingen letten, dat u me vergeet en uw gezicht –
 47 Dat zal best.
 39 Ja wel zeker, want ondertussen zal ik me tussen uw woorden wrikken. De manier waarop u net 'verdomme' zei, dat was te fel. Zuster was een stiltegebied vol verwondering? Ja daar schrikt u van. Verdomme. Zoiets zegt u toch niet? Nee zoiets zeg ik! Luister, drie dingen al. Een dagtaak wordt het. Bovenop uw zorgtaak. Elke zin wordt binnen de categorieën woordkeuze, intonatie en interpunctie aan specifieke selectiecriteria onderworpen. Wat kan Zuster nog zeggen? Het vergt zo'n inspanning dat u alleen nog voor het hoogst noodzakelijke externe contacten aangaat. En dan Zuster, ziet u op een avond, als u eindelijk weer eens de gordijnen open heeft, ziet u in het raam: dat loopje, dat loopje is niet het uwe maar 't mijne. Dus dan kan de arme Zuster ook niet meer bewegen, en niet om hulp roepen, en niet wanhopig gillen – Ik weet hoe dat gaat. heus. ik weet maar al te goed hoe dat gaat.

47 En geel gloeit de horizonhemel van de internationale neon weerschijn. Licht, licht! De mensenrompen, mensenbenen en hoofden, al die menshomen ontwijken het donker om hun eigen blindheid niet te hoeven zien. Alle geestesogen zijn gesloten daar beneden, daar beneden is helemaal Hades.

39 Wat is er nou, heb ik een duivel in mij? Jaag ik het kwaad na, is het vuur dat in mij brandt de hel? En wat dan nog, Zuster is toch zeker wel verzekerd?

47 Helemaal Hades! Fantasia nervosa is mijn diagnose. Een levensbedreigende magerte, geestelijk gezien. Uitgemergeld, een rotgezicht. Maar ja, de hebbelijke stadsmensvertering eist alle bloed op hè. Want dat moet al die veelste vette voedselsubstantie's opnemen in de omloop, dat bloed, dat heeft geen tijd om door al die verkeersaders nog naar schiereiland 't Hoofd te gaan. Dus dat schiereilandstiefhoofdkind raakt ondervoed en de geestelijke magerte is een feit. Zo verklaar je dat. Al begrijp ik het niet.

39 Ik ook niet Zuster, echt niet, ik wou alleen maar – Zuster? *Zuster heeft weer opgehangen.*

47 's Werelds stadsdarm is ziek. De maag zweert en gaat daarom zichzelf opeten. Heeft de dokter je dat nooit verteld? De sappen vreten hun eigen maagwanden en productie-kantoren aan met een zuur, uh zure regen die van de vertering een verrotting maakt. Hierdoor ontstaat er een kramp van gassen die zich een uitweg baant, via buikwand en bebouwde bekkenkom, richting ringweg-kringspier.

26 *zijn tweede mobi gaat* Lies?

47 Voor mij? Denk je? > Een klein ontstijgen is mij reeds eigen. Maar ik ben er nog niet. Opruimen, ik moet nog een paar dingen opruimen. Pas dan zal een kramp als een natuurramp mij uit dit ondermaanse persen.

26 Liefje – > Ik ook, ik ook.

47 Achja, wat zal ik zeggen, mij vinden ze niet. Ze hebben me één keer gevonden, *lacht* werd ik afgevoerd door twee verplegers. Dat gebeurt niet nog een keer.

26 Liefste –

47 Laat geen spoor achter, ik, ik ben spoorloos. Heb mezelf als een diarree, een racekak, door de stadsaars naar buiten laten schijten. Hierboven geen elektrische ogen, sofinummers, geen burgers in agenten en geen agenten in burger.

26 Geeft niet – geeft niet.

47 Ha, geen aansluitingen ook, hierboven, afgesneden van alle aansluitingen. Mij vinden ze niet.

26 Is echt niet erg.

39 U hangt steeds op, u saboteert me, daar word ik niet rustiger van.

26 Meteen terug – ja. > Zei Claire ook – Is die nu bij je?

39 Antwoordapparaat, zeg Zuster een hemel voor me open te breken, laat haar beloven dat de liefde bestaat –

26 Ach liefje.

39 Ik sta hier voor haar, ze moet uit het raam kijken Antwoordapparaat, ik scheur mijn borstkas voor Zuster open, laat mijn hart eindelijk volstromen met licht.

26 Huilen ja, nou huil maar even.

47 Je kan mooi zingen. *begint positie in te nemen om 39 neer te schieten*

39 Ik Zuster, zal u vertellen –

26 Zeg 't maar, zeg 't maar.

39 Ik zaag mijn benen af om te laten zien hoe onverzettelijk ik hier op u zal wachten. Als ik me verveel –

26 Weet ik. Rustig maar.

39 Mijn armen Zuster, zal ik opvreten als de misselijkheid van de honger, de misselijkheid van de liefde overstemt.

26 Hoe is 't nu met 'm?

39 Ik heb dit zichzelf vernietigende lijf toch niet overleefd om, om, om – *Hij laat de mobi langzaam uit zijn hand glijden, blijft verstijfd staan en wordt dan neergeschoten.*

26 Verdomme! > Nee weer die rotjochies, vuurwerk, net ook al.

47 Alles, alles.

26 Wat? Had Pa in zijn broek geplast? > Is Claire bij 'm? Goed zo.

47 Ik laat niks achter. Zelfs geen herinneringen.

26 Gisternacht? > Dat is alles wat telt, die laatste minuten, jij en ik.

47 Voor minder doe ik het niet. Als de ochtend me niet meer tot waanzin zou kunnen drijven.

26 Weet je, die aanrijding, toen ik buiten westen was.

47 De nacht geen doodsangst meer zou herbergen.

26 Vlak daarvoor, direct na de klap, toen was ik niet meteen weg. Ik zag je nog. Je dacht dat ik dood ging. Ik weet dat nog. Je had m'n hoofd in je handen en riep mijn naam. Maar ik had geen macht over mijn mond en kon niets zeggen. Ik zag de verscheurende schrik op je gezicht, vlak voor m'n ogen, vlak voor m'n ogen wegdraaien. Als laatste hoorde ik – gebrul ja – jouw gebrul, tot het gehoor mij verliet. Ik zag dat je van me hield, ontzettend – Alleen al hoe je je schoenen uit schopt maakt me gek.

47 *reageert geschrokken op de laatste zin van 26, sluipt zijn richting uit* Maar niet anders dan heel voorzichtig.

26 Maar niet anders dan heel voorzichtig wil ik dat je me wakker maakt.

47 Wakker maakt met niets anders dan de geur van ie haren.

26 Wil ik in zulk een tederheid ontwaken.

47 Wil ik langzaam dwarrelen, naar beneden.

26 Dwarrelen uit het topje van een droom. Tollend naar beneden.

47 *staat een halve meter achter 26* Tot ik naast je uitkom. *Hij lost ineens vanuit de heup een kort maar krachtig salvo, 26 stort ter aarde.* Ik ben niet de deur maar de kier, niet het water maar de dorst, niet wat gedronken wordt maar wat wordt gemorst – *18 heeft zich al eerder, maar zonder op te vallen, in de richting van het bed verplaatst en met een uiterste inspanning pakt hij de revolver van onder het matras.*

47 *maakt vreugde dans* Iedereen die me ziet, ziet dat ik hink. Iedereen die me ruikt, vindt dat ik stink. Ik ben niet kabel maar de kink, niet schakel maar de missing link. Iedereen die –

18 *Hij richt op 47.* Nee. Ik ben er nog.

Hij schiet, 47 wankelt, draait zich om, rent brullend op 18 af, deze blijft schieten tot 47 vlak voor 'm neerstort.

Het eindbeeld is 18 die, zwaar leunend op stoel of anderszins, nog maar net overeind staat. De toeschouwer moet maar raden of deze hoop op de toekomst gaat overleven.

Bob, Bob Bob & Bob ging bij Bellevue Lunch- theater in première op 26 april 2006 in de regie van Gerardjan Rijnders

bob 18 Ruben Brinkman
bob 26 Jochum ten Haaf
bob 39 Roef Ragas
bob 47 Wim van der Grijn

Dit stuk werd geschreven met een subsidie van het Amsterdams Fonds voor de Kunst

Joost II Sickenga (1963) is schrijver van letters en leestekens. Het gaat daarbij altijd om beeldende taal, taal als beeld, bewegende woorden en woorden die niet onbewogen laten. In 1990 studeerde hij af aan de afdeling Audio-visueel van de Gerrit Rietveld Academie met een vertolking van de zelfgeschreven monoloog *De woede en de wond*. De jaren daarna concentreerde hij zich op het schrijven en zag een aanzienlijk aantal liederen, korte verhalen en vooral toneelstukken het licht. Zijn eigen Retrospectief Offensief organiseerde hij in 2003. Gedurende dit festival werden de zes beste stukken gelezen door een sterrencast van onder anderen Tom Jansen, Joop Admiraal, Joke Tjalsma, 't Barre Land, Sara de Bosschere, mugmetdegoudentand en Gerardjan Rijnders.

www.hahahetleven.nl

Toneelwerk

Het vervoegde leven – 2011
Onderste boven alles uit – 2008*
Wat je ziet ben je zelf – 2008
Bob, Bob, Bob & Bob – 2003
Exit 4 all – 2002
U bevindt zich hier – 2001
Nexlach – 1999*
Water en vuur, ijs en as – 1996
Dode ogen – 1995
Kapot – 1993
De oude prins – 1993
Licht als lucht – 1992
De naam van de maan – 1992
Waterkastelen – 1991
De woede en de wond – 1988

*Deze teksten verschenen eerder in de reeks van De Nieuwe Toneelbibliotheek (# 11 en 29)